

[Wilhelm.]

sætter en effektiv og hurtig bremse på udstykning i anpartslejligheder. Det bliver noget, der enten er en hurtig kapitulation fra regeringens side — og det ønsker vi i hvert fald ikke — eller som bliver en meget langtrukken sag. Det vil give måske måneders spillerum for disse udstykningsfiduser, man i øjeblikket har fuldt parat, og som vil komme i stribevis nu. Derfor tror jeg, at det, der er sket de sidste dage bl.a. med det radikale udspil, viser tydeligere, end man måske kunne se det, da jeg trak det frem under åbningsdebatten, hvor meget det haster at få dette forbud gjort effektivt, allerede så at sige fra højesteretskendelsen faldt — det kan man måske ikke helt, men så fra fremsættelsesdagen i går.

Venstres forslag om andelsboliger er jo en uændret fremsættelse af det forslag, der blev behandlet den 6. juni. Der er ikke hverken i forslaget — det kan heller ikke forventes i et beslutningsforslag — eller i bemærkningerne gjort noget som helst for at besvare de mange spørgsmål og indvendinger, der blev rejst ved den lejlighed af helt konkret art, af teknisk art og af saglig art. Derfor kan det nok ikke undre nogen, at jeg siger: jeg kan kun betragte det som et paradeforslag, men det er selvfølgelig et hvilket som helst partis ret at komme med paradeforslag.

Om selve essensen i det vil jeg sige i anledning af hr. Schlüters forsvar for denne idé, som gik ud på, at den private ejendomsret måtte han betragte som personlighedens forlængelse, at det er dog heldigvis ikke alle i dette land, der har større eller mindre dele af deres personlighed siddende i privat ejendom. Jeg synes i virkeligheden, det er en meget afslørende udtalelse, der siger noget om, hvordan man stadig væk i junkerpartiet ser på mennesker, som jo må opfattes som mennesker med en retarderet personlighed, hvis de ikke har privat ejendom at brovte af.

I virkeligheden synes jeg, det væsentligste i denne behandling af forslaget må gå på, at man får et klart hug nu, simpelt hen, fra socialdemokratiets side, ligesom det blev fremtvunget af os den 6. juni. Der er ingen grund til, at ordføreren, hr. Henning Jensen, stiller sig op og nok

siger, han er yderst skeptisk, men alligevel går ind på ideen og kommenterer den, selv om han ganske vist til sidst afviser den. Vi har det forbandede boligforlig. Vi har en masse situationer og tilfælde, hvor det er de borgerlige forligspartier, der siger: her er simpelt hen lukket af. Hvis regeringen kommer og gerne vil lave en indefrysning af momsen, eller hvad man nu vil kalde det, en særlig billig låneform for at komme op i nærheden af de 40.000 boliger, eller når ministeren kommer og prøver at råde bod på det faktum, at man i hvert fald i år og kommende år ikke kan komme op på de 8.000 almennyttige boliger inden for den aftale, man har lagt, og prøver at få det igennem på en eller anden led, så er der klare hug øjeblikkelig fra de borgerlige forligspartiets side, idet man siger: en hvilken som helst bestræbelse i denne retning er i strid med boligforliget, så det kan I godt spare jer. I samme øjeblik trækker regeringen sit forslag tilbage, som det skete med forslag nr. 75 i sidste samling. I samme øjeblik trækker regeringen sit forslag tilbage, det bliver aldrig realitetsbehandlet, det kommer ikke videre.

Her trænger vi til, at vi for en gangs skyld den anden vej rundt får at vide fra socialdemokratiet: dette kan de borgerlige godt spare sig. Salg af andelslejligheder fra det almennyttige boligbyggeri eller — sådan som det er påvist der egentlig ligger i det — salg af ejerlejligheder fra det almennyttige boligbyggeri, det kan man godt spare sig overhovedet at drøfte, for det er i strid med boligforliget.

For at der ikke skal være tvivl om det — i givet fald må den socialdemokratiske ordfører og ministeren jo gøre opmærksom på det, hvis man har ændret holdning siden juni — vil jeg da godt gøre den lange snak kort og sige, hvilket standpunkt socialdemokratiet har stillet sig på i denne sag, når de nu ikke selv vil sige det. Jeg spurgte ved behandlingen af venstres forslag, sidste gang det blev fremsat, socialdemokratiet: vil man herfra i dag sige, at en sådan vedtagelse forudsætter enighed mellem boligforligets partier, at selve forslaget er i strid med boligforliget? Jeg fik, og det takkede jeg for, et meget klart svar fra